

Joulukuun 18.

**Pyhän marttyyri Sebastianoksen ja
hänen kumppaneittensa muisto**

Ehtoopalveluksessa

Avuksihuutostikiirat, 1.säv.

Kalliin veresi värillä Sinä, marttyyri, | valmistit itsellesi kallisarvoisen purppuravaatteen, | ja se kaunistuksenasin Sinä nyt asut totisesti ylhäisessä valtakunnassa, | kaiken Kuninkaan Jumalan edessä. | Rukoile siis, että meidän sieluillemme annettaisiin rauha || ja suuri armo.

Sebastianos ja Zoe, Markos ja Markellianos | taistelivat Tirburtioksen rinnalla ja kestivät tuskien aallokot. | Nyt he ovat muuttaneet tuskattomaan ja jumalalliseen lepoon. | Siellä he rukoilevat, || että meidän sieluillemme annettaisiin rauha ja suuri armo.

Voittamattomat, autuaat marttyyrit, | maallisen te jätitte maalle ja riensitte ylös taivaisiin | kaunistuksenne arvet ja puhtaitten kärsimysten kirkas koristus. || Rukoilkaa siis, että meidän sieluillemme annettaisiin rauha ja suuri armo.

Kunnia... nyt... Jumalansynnyttäjän stikiira, 1.säv.

Oi veisuin ylistetty Neitsyt, | Mooses näki Sinussa toteutuneen salaisuuden profeetallisilla silmillä: | palamattoman, vaikka tulella olevan pensaan, | sillä jumaluuden tuli ei polttanut Sinun kohtuasi, oi Viaton. | Sen tähden me rukoilemme, että Sinä meidän Jumalamme Äitinä || antaisit maailmalle rauhan!

Tai kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 1.säv.

Oi Kristus, kun Neitsyt näki epäoikeudenmukaisen surmaamisesi, | hän valittaen huusi Sinulle: | Oi suloinen lapseni, miksi kärsit vääryydellä? | Kuinka Sinä, joka olet ripustanut koko maan vesiin, riiput puulla? | Minä rukoilen: Älä jätä minua, Äitiäsi ja palvelijatartasi, yksin, || oi armorikas Hyväntekijä!

Aamupalveluksessa

Oktoehoksen kanonit ja marttyyrin kanoni, jonka akrostikon on: Ymmärtäväisesti minä osoitan Sinulle, marttyyri, jumalallista kunnioitusta. Joosef.

1. veisu. Irmossi, 1.säv.

Oi Kuolematon, | Sinun voittorikas oikea kätesi | kohosi Jumalan kätenä | väkevyydessä kunniaan, | sillä kaikkivoimallisena se mursi vastustajat, || mutta Israelille se avasi tien halki meren syvyyden.

Troparit

Oi kunnianarvoisan Kolminaisuuden jumalallisen valkeuden kirkastama autuas, osoita rukouksillasi valosta osallisiksi meidät, jotka uskoen kunnioitamme valoisaa, pyhää juhlaasi.

Kun Sinun mielesi oli puhtaan valistuksen kirkastama, Sinä järkevänä ja ymmärtäväisenä halusit vain totisesti Olevaa, oi voittoisa marttyyri, jonka uskon kautta saavutitkin.

Oi Jumalassa viisas, paljon taistellut marttyyri, totisesti jumalallisesti vaivaa nähden Sinä mustasit lihan aivoitukset ja kuivatit taistelun verellä monijumalaisuuden sameat virrat.

Pyhän Hengen armolla Sinä kukistit vainoojien koko mielen ja Jumalallisella opetuksellasi Sinä saatoit Luojan tykö taistelijain joukon. Rukoile heidän kanssansa meille pelastusta.

Jumalansynnyttäjälle

Yliluonnollisessa, puhtaassa ja jumalallisessa synnytyksessä Sinä, puhdas ja viaton Neitsytäiti, synnytit luonnon lait uudistaen uuden Pojan, joka kuuluu Isän kanssa yhteen ikaiaikaisesti.

3. veisu. Irmossi

Sinä ainoa, joka tunnet ihmisluonnon heikkouden | ja joka säälien meitä otit itse tämän luonnon päällesi, | vyötä minut voimalla korkeudesta, | että minä huutaisin Sinulle: | Pyhä on Sinun sanomattoman kunniasi elävä temppele, || oi ainoa ihmisiä rakastava.

Troparit

Johtaen jumalallisen uskon aseitten vahvistamaa sotavoimaa Sinä, voittamaton marttyyri, kukistit vihollisen joukot ja hirmuvaltiaitten kaikki juonet Hengen voimalla.

Sydämesi perustuksena hengellinen kallio Sinä, paljon taistellut marttyyri, jumalisesti en taipunut kavalan lohikäärmeen juonien edessä, vaan tulit Hengessä jumalisuuden perustukseksi kaikille.

Kahlittuna ja puulle levitettynä Sinä, kunniakas marttyyri, kestit nuolien hirveän lävistämisen, mutta Jumalan jumalallisen voiman avulla Sinä kuitenkin osoittauduit vahingoittumattomaksi ja niin saatoit häpeään vihollisen juonet.

Jumalansynnyttäjälle

Oi nuhteeton Jumalan Morsian, Sinä osoittauduit kaiken pyhittäjän hengelliseksi pyhäköksi ja puhtaaksi asumukseksi, sillä Sinusta ilmestyi Jumala lihaksi tulleen maailmalle, yhdessä persoonassa mutta kahdessa luonnossa.

Irmossi

Sinä ainoa, joka tunnet ihmisluonnon heikkouden | ja joka säälien meitä otit itse tämän luonnon päällesi, | vyötä minut voimalla korkeudesta, | että minä huutaisin Sinulle: | Pyhä on Sinun sanomattoman kunniasi elävä temppele, || oi ainoa ihmisiä rakastava.

Katigmatropari, 1.säv.

Kirkkaan elämäsi rinnalla säteili pyhitetty sana, | ja niin Sinä houkuttelit uskovaisten joukkoja jumalisuuteen. | Heidän kanssansa Sinä iloiten astuit taisteluun | ja kestit hirmuvaltiaitten kaikki kidutukset. | Sentähden me veisuin ylistämme || tänään pyhää muistoasi.

Kunnia... nyt... Jumalansynnyttäjän tropari, 1.säv.

Valtiaan puhdas astia, Maria, | nosta ylös meidät, jotka olemme hirveän epätoivon, rikkomusten ja ahdistusten syvyyteen langenneet, | sillä Sinä olet syntisten pelastus, apu ja turva, || Sinä pelastat palvelijasi.

Tai kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle, 1.säv.

Kun puhdas ja täysin viaton Neitsyt | näki Herran puulle levitetynä, hän huusi: | Oi peljättävää ihmettä! | Oi uutta salaisuutta! | Kuinka lainrikkojatuomarit tuomitsevat rikollisen tavoin ristille Sinut, || kaikkien lahjomattoman Tuomarin ja Sanan?

4. veisu. Irmossi

Profeetan silmin nähtyään Sinut | jumalallisen armon varjoaman vuoren muodossa | Habakuk edeltä julisti, että Sinusta oli tuleva Israelin Pyhä, || meidän pelastuksemme ja uudistuksemme.

Troparit

Herra antoi Sinulle, marttyyri Tiburtios, voimaa lihan heikkoudessakin taistella vihollista vastaan. Nuorekkaan vahvana Sinä astuit loimuavaan tuleen ja sait palkaksesi taivaallisen vilvoituksen.

Oi pappi Tiburtios, Sinä marttyyrien kunnia ja kerskaus, toimitettuasi Kristukselle palvelusta ja kannettuasi hengessä puhtaita uhreja Sinut liitettiin ylhäisiin palveluksen toimittajiin. Sentähden me Sinua kunnioitamme.

Mieleltään urhea Kastulos riemuitsi, kun hänet ripustettiin sirpalein raavittavaksi, ympäröitiin kidutusten ankarin hyökkäyksin ja upotettiin mutaan, jossa hän sai jumalallisen lopun.

Toimittaen parannuksia Pyhässä Hengessä hartaasti näkevien valistukseksi, Sinä, autuas Sebastianos, julistit jumalallisesti ihmisille pelastusta ja kävit loppuun marttyyriuden tien.

Jumalansynnyttäjälle

Yksin Sinut, oi nuhteeton Jumalansynnyttäjä ja Valtiatar, valitsi yliolennollinen Jumala kaikista sukupolvista, ja ihmisolemuksen Luoja otti meidän olemuksemme tullen ihmiseksi.

5. veisu. Irmossi

Oi Kristus, joka maailman ääret tulemuksesi säteilyllä valaisit | ja ristilläsi kirkastit, | valaise Jumalan tuntemisen valkeudella niiden sydämet, || jotka Sinulle oikeauskoisesti ylistystä veisaavat.

Troparit

Oi Kristuksen kunnianarvoisa marttyyri, Sinun polkusi ja kulkusi kävivät yksin Herraa kohti poiketen vihollisten harhapoluilta, ja tulivat monille suoraksi ja tasaiseksi tieksi.

Markellinos ja Markos julistivat viisain puhein tuomioistuinten edessä Kristuksen pelastavaa tulemista, ja kahlittuina heidän jalkansa lävistettiin piikein ja he saivat marttyyrien kunnian.

Kuvatena vakaasti meidän kärsimyksemme surmanneen kärsimystä Markellinos ja Markos tulivat keihään surmaamiksi ja liitetyiksi voittajien seppelöityihin kuoroihin.

Jumalansynnyttäjälle

Oi nuhteeton ja veisuin ylistettävä Auringon ylen kirkas pilvi, karkota esirukouksillasi minun sielustani pilvet ja valista välinpitämättömyyden pimentämä mieleni, että voisin veisuin Sinua ylistää.

6. veisu. Irmossi

Ympärillämme on pohjaton syvyys, | eikä ole pelastajaa. | Olemme niin kuin teuraaksi jätetyt lampaat. | Pelasta, oi meidän Jumalamme, kansasi, | sillä Sinä olet voimattomien väkevyys || ja korotus.

Troparit

Sinä, kunnianarvoisa marttyyri, osoitautuit mielesi vakaudessa nöyryyttämättömäksi, vaikka Sinua säälimättä lyötiin sauvoin ja Sinut lävistettiin monin nuolin. Sentähden Sinä sait iloiten siirtyä valkeuteen.

Oi voittamaton marttyyri Sebastianos, sydämesi silmät Kristukseen suunnattuina Sinä sait Häneltä voimaa kilvoittellessasi, taistellesasi pahoja henkiä vastaan ja kohdatessasi hirveät kidutukset.

Viisaitten sanojesi salvoin Sinä hajoitit eksytyksen salvat, kukistit vihollisten epäjumalat, hajoitit maahan epäjumalien temppelit ja rakensit itsesi jumalallisen Hengen temppeliksi.

Jumalansynnyttäjälle

Oi naisten joukossa siunattu ja Jumalan armoittama, synnyttäessä Hänet, joka pelkällä jumalallisella tahdollaan uudistaa kaiken, Sinä uudistit meidän rikkomuksen turmeleman olemuksemme.

Irmossi

Ympärillämme on pohjaton syvyys, | eikä ole pelastajaa. | Olemme niin kuin teuraaksi jätetyt lampaat. | Pelasta, oi meidän Jumalamme, kansasi, | sillä Sinä olet voimattomien väkevyys || ja korotus.

Synaksario

Saman kuun 18:ntena päivänä muistellemme pyhää marttyyri Sebastianosta ja hänen kanssaan Zoeta, Trankylinosta, Nikostrarosta, Klaudiosta, Kastoria, Tiburtiosta, Kastulosta, Markellinosta ja Markosta.

Säkeitä

Eksytyksen epäjumalia ylenkatsoneen Sebastianoksen lihaa hakattiin.

Kahdeksantenatoista surmattiin Sebastianos nuijin.

Päästään korkeuteen nostettu Zoe saavutti elämän lopun pahanhajuudessa savussa.

Niin, heittäkää vain minua monin kivin, huusi Trankylinos sydämestään.

Klaudioksenkin seuralaiset on tähän pantava, sillä vaikka syvyys sai haltuunsa heidät, taivas kantaa heitä nyt.

Tiburtioksen jumalallinen pää katkaistiin, kun hän huusi: Sinä, oi Jumalan Sana, olet minun Jumalani.

Kastulosta houkuteltiin kadotuksen syvyyteen, mutta kun hän ei suostunut, hänet heitettiin maan syövereihin.

Vihollisten sydämiin iskeytyneinä keihäinä teidät, Markos ja Markellinos, lävistettiin keihäin.

Samana päivänä pyhän marttyyri Eubiotoksen muisto

Säkeitä

Vertaan vuodattaen Eubiotos taisteli, mutta saavutti verenvuodatuksesta elämänsä lopun.

Samana päivänä pyhittäjäisämme Floroksen, Aminsoksen piispan, muisto.

Säkeitä

Kuuliaisena vanhalla tuomiolle Floros palasi maahan. Olihan hän maata, joten mitä ihmeellistä siinä olisi.

Samana päivänä muistelemme miekan surmaamia pyhiä marttyyreja Fokasta ja Hermylost.

Säkeitä

Minut mestataan ensin, sanoi Hermylos. Ei, Hermylos, sanoi Fokas, vaan Fokas.

Samana päivänä muistelemme Kaisareiassa taistelleita pyhiä marttyyreja, diakoni Zakkhaiosta ja lukija Alfeiosta.

Ja pyhittäjäisämme Mikael Synkelloksen, tunnustajan, muisto.

Säkeitä

Ei se ole outoa, että Sinä kuolet, Mikael, vaan että kuoltuasikin elät otollisesti.

Heidän pyhien esirukoustensa tähden, Jumala, armahda meitä. Amen.

7. veisu. Irmossi

Sinä, oi Jumalansynnyttäjä, | olet meille uskovaisille hengen silmillä nähty pätsi, | sillä niin kuin suuresti ylistetty, kiitetty ja korkeasti kunnioitettu isäin Jumala | muinoin pätsissä pelasti kolme nuorukaista, | niin myös Sinun kohdussasi || Hän uudisti kaiken maailman.

Troparit

Kristus, Sinun väkevän voimasi vahvistamat voittajat kukistivat vihollisen ja polkivat eksytyksen, antaessaan ruumiinsa kidutettaviksi ja veisatessaan: Kiitetty ja korkeasti kunnioitettu on isäin Jumala.

Jumalallisen loistavat voittoisat marttyyrit, hyvin taistelleet Markellinos ja kunniakas Markos, Tiburtios ja viisas Kastulos siirtyivät taivaaseen veisuin ylistäen kiitettyä ja korkeasti kunnioitettua Jumalaa.

Nuorekkaasti Sinä, taistelija Tiburtios, nousit nuorukaisten tavoin roviolle ja sait hengellisesti Hengen vilvoituksen korkeudesta veisatessasi sointuisasti: Kiitetty ja korkeasti kunnioitettu on isäin Jumala.

Hirtettynä karitsana Sinä, kunniakas ja maineikas marttyyri Zoe, hirtit vihollisen marttyyriuden tuskien jäntein, ja elät kuoleman jälkeenkin veisaten: Kiitetty ja korkeasti kunnioitettu on isäin Jumala.

Jumalansynnyttäjälle

Oi puhdas, me kutsumme Sinua kultaiseksi astiaksi ja elämän jumalallisen Leivän pyhäksi pöydäksi, pyhityksen sijaksi ja korkeaksi valtaistuimeksi, jolla lepäsi Jumala, kiitetty ja korkeasti kunnioitettu isäin Jumala.

8. veisu. Irmossi

Pätsissä Israelin nuorukaiset ikään kuin sulatusuunissa | kultaa kirkaammin säteilivät jumalanpelkonsa ihanuutta ja sanoivat: | Kaikki Herran luodut, kiittäkää Herraa, || veisaten ylistäkää ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Troparit

Haluten kuolla maailmalle ja kaikella maailmassa olevalle Sinä, iäti kunnioitettava, saavutit totisen elämän halulla huutaen: Kaikki Herran luodut, kiittäkää Herraa, veisaten ylistäkää ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Rikolliset panivat Sinut, autuas Kastulos, syvään kuoppaan johon hautasivat ja surmasivat Sinut, kun Sinä veisasit selvästi: Kaikki Herran luodut, kiittäkää Herraa, veisaten ylistäkää ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Elämän nimen kantajana Sinä saavutit autuaan elämän, sillä kun jätit katoavaisen elämän kuristettuna Sinä veisasit: Kaikki Herran luodut, kiittäkää Herraa, veisaten ylistäkää ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Jumalansynnyttäjälle

Sinä tulit ihanaksi synnyttäessäsi ihanan Jumalan ja Herran, joka jumalallisilla säteillään kirkastaa ihmiset. Sentähden me huudamme: Kaikki Herran luodut, kiittäkää Herraa, veisaten ylistäkää ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Irmossi

Pätsissä Israelin nuorukaiset ikään kuin sulatusuunissa | kultaa kirkaammin säteilivät jumalanpelkonsa ihanuutta ja sanoivat: | Kaikki Herran luodut, kiittäkää Herraa, || veisaten ylistäkää ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

9. veisu. Irmossi

Sinun puhtaan synnyttämisesi ennuskuvaksi näyttäytyi orjantappurapensas, | ilmiliekissä palava, mutta tulella kulumaton. | Ja nyt me rukoilemme Sinua: | Sammuta meitä vastaan raivoava kiusausten pätsi, | että me Sinua, oi Jumalansynnyttäjä, || lakkaamatta ylistäisimme.

Troparit

Saadaksesi jumalallisen kirkkauden, iankaikkisen kunnian ja ihanuuden Sinä, ylistettävä Sebastianos, kestit miehuullisesti kidutukset, tuskat ja kuoleman. Sentähden me kaikki ylistämme Sinua autuaaksi.

Sinä, marttyyri, osoitautuit taistelutovereittesi keskellä auringoksi tähtien keskellä, kirkon jumalallinen taivas kirkastuu nyt Sinun pyhien taistojesi valkeudesta ja paholaisen koko mielettömyys hajoaa.

Kristusta rakastaen Tiburtios, Markellinos, Markos, Zoe ja Kastulos taistelivat Jumalassa viisaan opettajansa Sebastianoksen rinnalla ja saivat hänen lailleen voiton seppeleen. Nyt he rukoilevat aina meidän puolestamme.

Marttyyrien jumalallinen kuoro nousi asumaan valoisiin majoihin ja elää nyt riemuiten taivaissa aina rukoillen ihmisiä rakastavaa meidän puolestamme, jotka alati ylistämme heitä autuaiksi.

Jumalansynnyttäjälle

Hengelliset sotajoukot peljästyivät nähdessään sanoin selittämättömästi käsissäsi Isän jumalallisen heijastuksen, joka oli tullut Sinun kaltaiseksesi jumaloittaaksensa ihmiset, oi ylen nuhteeton Neitsytäiti.

Irmossi

Sinun puhtaan synnyttämisesi ennuskuvaksi näyttäytyi orjantappurapensas, | ilmiliekissä palava, mutta tulella kulumaton. | Ja nyt me rukoilemme Sinua: | Sammuta meitä vastaan raivoava kiusausten pätsi, | että me Sinua, oi Jumalansynnyttäjä, || lakkaamatta ylistäisimme.

Aamupalveluksen loppuosa ja päätös.